

BAJAI HIRLAP

Politikai lap.

Megjelen minden vasárnap reggel.

Szerkesztőség: Tórr István-utca 11. — Telefon-szám: 28.
Kiadóhivatal: Kollár A. könyvkereskedése, hol az előfizetések és hirdetések felvételnek.

Felolvas szerkesztő:

Dr. Lemberger Ármán.

Előfizetési árak:

Egész évre 10 kor., félévre 5 kor., negyedévre 2 kor. 50 fill. — Egyes szám ára 20 fillér.
Hirdetések jutányosan számítottak.

Mit végzett Kossuth Ferenc a királynál?

— A mai audiencia —

— Érdekes interjú. —

Kossuth Ferenc, a többség vezére ma, szombaton délelőtt járult a király elé. Ez az audiencia igen nagyfontosságú, de a végső döntést ez sem hozta meg.

Kossuth előadta a programját, annak tárgyi és személyi részét alaposan ismertette s mindezt az uralkodó kijelentette, hogy mérlegelés tárgyává teszi majd. Ehez természetesen idő kell. A korona elhatározásától függ, hogy Kossuth után hallgat-e még meg valakit a függetlenségi pártból, vagy más pártból s hogy kikhez akar fordulni tanácsért. Ezek az esetleges audienciák mindig igénybe vesznek majd egy-két hetet, úgy, hogy október második fele előtt aligha jut dülőre a válság, amiből önként következnek, hogy október 5-én, a képviselőház újabb ülésén semmi márról, csak elnapolásról lehet szó. Ha csak a függetlenségek ama vérmes reménye be nem teljesedik, hogy:

— Kossuth mint designált miniszterelnök jött vissza Bécsből.

Ez azonban, amint kifejtettük, nem valószínű, mert őfelsége mindig csak hosszabb megfontolás után szokott cselekedni s így a közvélemény nem tehet egyebet, mint hogy még egy darabig türelmeskedni fog. Az bizonyos és igaz, hogy Kossuth audienciája valamely irányban erős lökést adott az eseményeknek.

Kossuth kihallgatása alkalmából a »N. W. Abendblatt« egy rendkívül szenzációs interjúval közöl, de nem akad egy lap sem, mely foglalkozzék vele. Mi átvesszük. A beszélgetés egy bécsi, az udvar főfogását jól ismerő személyiséggel folyt, aki ezeket mondotta:

— Kossuth programja nem ismeretlen és nem új. Nagybőrra olyan pontokat tartalmaz, amelyeket az uralkodó jól ismer, miután a korona viselőjének Kossuth előbbi audienciáin alkalma volt foglalkozni a függetlenségi párt ugynevezett minimális követeléseivel. A magyar helyzetnek semmire sem lehet az a következő álláspontját. A korona, mint régebben, úgy most is hajlandó a békés kibontakozáshoz kezét nyújtani. De ő a

magá föltételeinek elfogadását kívánja, mert ahányszor egy új kabinetet nevez ki, ennek az ő feltételeihez és intencióihoz képest kell az ügyeket vezetnie.

Arra a kérdésre, hogy miben rejlenek az ellentétek a korona fölfogása és Kossuth előterjesztései között, az illető kitűnőség így válaszolt:

— Kossuth javaslatai látszatra a legolcsóbbak. De csak látszatra, mert a koronának nem szabad márról-holnapra politikát csinálnia. Meg kell gondolnia, hogy a Kossuth-párt kormányképességének elismerése egyértelmű Magyarországon a hatvanhetes politikának elejtésével. Ha a Kossuth-párt egyedül jut hatalomra, akkor ugyszólván a korona segítségével ássák meg az alapját Magyarország és Ausztria elszakadásának. A Kossuth-kabinet oly választói reformot fog megvalósítani, amely évtizedekre biztosítaná a negyvennyolcasok egyeduralmát. Ezért kizárt dolog, hogy a korona a függetlenségi párt kezére adja a belügyi tárcát. De lehetetlen az is, hogy a pénzügyminiszteriumot olyan férfiu vezesse, aki nyílt híve a bank- és a gazdasági különválásnak. A kabinet felelősségteljes

TÁRCA.

A grófnő.

— A »Bajai Hirlap« eredeti tárcája. —

Írta: Kanizsal Ferenc.

A Bikanyaku Ember felesége, bár igyekezvén erőltette az elhatározást, egyelőre nem mert tovább menni, csak a küszöbön. Ott megállt. A válságos csöndben hallotta ijedt szívének zakatolását, az órainga bánomisénektyegését, időnként pedig nehéz hördüléseket. Ah, a láthatatlan vendég megérkezett! . . .

Az asszony most egy kissé szélelőbbt a függőnyt. A félhomályban fehéről párnán szemköztől mered reá a hátrasegett, halovány arculat. A száj kétségbeesetten kitéve, úgy, hogy a fogak igen hosszúaknak, valóságos vampir-fogaknak rémlenek. Két fekete szemriadtan forog, vizióktól menekedve viziók vonzásába. És az ujjait, mint hegyes karmakat, bele-belemélyeszi a fülledt és orvosságzagú levegőbe, mintha gyógyító csudafüveteket gyomlálna láthatatlan réten.

— Monsieur, ez már az agónia, ugy-e bár? — Az orvos lábujjhegyen közelít az asszonyhoz. Suttogva figyelmezteti:

— Csendesén, grófnő! minden szót megért . . .

A függőny összhúll és a tátottszájú, hörgő lárvá makogva szólal:

— A feleségem.

— Igen, uram. Érdeklődött az ön állapota iránt. Megnyugtattam. Való, hogy némi türelme lesz szükségünk, de azt hiszem, jóra fordul minden.

A két szem excentrikus forgásában megáll és végső erőfeszítéssel mered az orvosra:

— Azt hiszi? Hát akkor . . . akkor . . . miért kérdezte? Ő kérdezte! Hallottam. Hogy agónizál. Mondja, uram, én meghalok, még ma meghalok. Agónia . . . Agónia . . .

— Ne izgatódjék. Egy kis láz. Képződés. Főleg képződés. Mi sem természetesebb bár, mint az, hogy ön képtelen a helyzetét kellő tárgyiaszággal megítélni. Hogy úgy mondjam: ön elfogult sajátmagával szemben. De mindez elmúlik, biztosíthatom.

Az orvos azonban belső szomorúsággal, tanácstalanul nézte az utrakéztűlőt. A facies hypokratika nem ejt tévedésbe. És talán, utóvégre jobb is így . . . Odült mellé, simogatta a homlokát és a szemén észrevette, hogy ez az ember azokból való, akik szörnyű nehezen halnak meg . . .

A sápadt lárván, melyet a száj két oldalán berögzült fájdalmas két ránc alig felismerhetővé torzított, a következő tíz percben könnyek pergették alá. Aztán a hörgés elmúlt, de a lélegzet-szedés ijésztően meggyorsult. A fekete üstökű halantékot verejtékes pir itatta át. És a Bikanyaku Ember még egyszer észlelni akart; még egyszer parancsolni akart. A szervek, foggyatékosan bár, győzve a kinok kinjain, el-

lentáltak az álmoságnak, a fölébe beledongó zsiszbasztó zuhogásnak, a szemek előtt karikázó képrázatoknak és még egyszer uralták a zsarnoki intellektust, ugyanazt, mely évtizedeken keresztül cudar-mostohán bánt velök, csak fekete kávéval és kenyérral tengetve őket.

A szervek, mielőtt zsiszbadni és bomlani kezdték volna, megrángatóztak az égő agytól nyert parancsban. Az ajkuk előbb csak mozogtak, majd szókát is közöltek, sőt végül mondatokat.

— A szép, a költői asszony! . . . Csak ma ösmertem reá. Holtig tanul az ember, és hogy im ez is tudom, nincs mit tanulnom tovább, meghalhatok. Tehát utál! Utál, mert beteg vagyok és rám is unt bizonyára. Pedig megnyit nélkülöztem miatta! Miatta koplaltam, fáztam . . . és irtam. Jaj, de milyen nehezen irtam. És mégis, mindig irtam. Éjjel-nappal, örökösen, mindig csak irtam.

— Nyujtsa ide a kezét, orvos barátom. Gyógyítson meg. Tegyen csudát. Fejedelmileg jutalmazom. Hiszen tudja, van miből. Gazdag vagyok. Érti? Gazdag. Már nincs adósságom. Isten bizony, nincs. Gyógyítson meg. Vagy legalább, ha teheti, hosszabbítsa meg egy hónappal az életemet. Mert irtivalóm van. Ugy érzem, hogy eddig nem is irtam. Most kezdenék csak irti. Mindent tudok és ezt akarnám megírni. Tíz és tíz éven keresztül hittem az ő szerelmében . . . Nem akarok meghalni! Segítség!

főnöke gyanánt pedig az uralkodó egy bizalmi emberének kell szerepelnie. Lukács programját tehát Lukács nélkül is keresztül lehetne vinni? — hangzott egy további kérdés

— Ez is nehezen képzelhető. Ha a Kossuth-párt beleegyezik abba, hogy kabinet alakíttassék a korona bizalmi embereivel, akkor arra nem is lehet gondolni, hogy ezeket a bizalmi embereket Kossuth váltsza meg. Ezen a ponton hajótörést fog szenvedni Kossuth programja.

— **A Kuria a főispánról.** Ilyenkor, kormányválság idején a főispánok egyenesen politikai rezonnak tartják, hogy állásaikat följárnák a kormánynak, melytől megbízásukat kapták. Pedig valójában nem is politikai minőség a főispán feladata és a változó politikához voltaképp nincs is semmi köze.

Ezt az elvet szankcionálta a napokban a m. kir. kuria. *Perényi* Zsigmond báró, máramaros-megyei volt főispán, annak idején esküdtszék elnöke állította *Németh* István újságíró, aki darabtanak és hazaárulónak nevezte őt a védő ügyvéd az állítások valódiságát akarta bizonyítani, ezt azonban a kir. törvényszék, mint esküdtbírósg nem engedte meg. Erre az ügyvéd semmisségi panasszal élt, ezt azonban a m. kir. kuria a következő határozatával visszautasította:

Helyesen mellőzte azonban az esküdtbírósg a bizonyítást a főispán politikai magatartásával foglalkozó állítások és kifejezések tekintetében. Erre vonatkozólag a bevádolt cikk lényege az, hogy sértett fel darabtan, talpnyaló, hazaáruló. E kétségtelenül sértő kifejezések igazolása céljából a védelem azt kívánja bizonyítani, hogy a főispán egymásután különböző pártállású kormányokat szolgált. E ténnyel azonban nem alkalmas a vádba vitt kifejezések valódiságának bizonyítására, mert a törvény (1886. XXI. t. c. IV. fej.) szerint a főispán nem egyéb, mint a törvényhatósági közigazgatás feje, az állami végrehajtó hatalom képviselője; a közigazgatás pedig csak a törvények alapján végzendő feladat, melynek teljesítését nem irányozhatják politikai párt szempontok. A főispáni állás elfogadása eszerint nem valami orszá-

gos párthoz való tartozandóság kifejezése, így ezen hivatalnak más-más kormányok alatt viselése nem alkalmas annak az igazolására, hogy az illető talpnyaló, hazaáruló. Az ezen irányban való bizonyítás megtagadása tehát, a felajánlott bizonyíték alkalmazatlansága folytán, kifogás alá nem esik.

Világosságot és villanyfényt.

(Kö) Nem képletokban beszélünk, hanem szószertint értjük ezt. Némi világítást kérünk sötét utcáink részére.

Mert az már mégis türethetlen állapot, hogy a város tanácsa a kövilágítást egyedül a holdra bizza és számításából kifelejt, hogy némelykor, még ha a napról ingyenes holdvilágítást jelez is ezt, a felhők elvonják előlünk és a városra sűrű sötétség borul.

Ilyenkor, különösen a mellékutakon való közlekedés, valósággal életveszedelemmel jár, amint azt volt alkalmunk e napokban önmagunk tapasztalniok, a hosszú nap előestéjén a templomból hazabotorkáló izraelita polgártársainknak.

Igazán itt az ideje, hogy a városnak még az ókorra emlékeztető gyatra világítását modern villanyvilágítással cseréljék fel. Hiszen ma már a kulturális fejlődésnek kezdetleges stádiumában lévő városok is a fejlődés alapfeltételeinek egyikét a villamos világítás bevezetését tekintik. Tudja mindenki, hogy egy villamos telep létesítése — eltekintve attól, hogy a városnak újabb jövedelmi forrást nyújt, — nagyon fontos nem csak azért, mert a jó világítás révén megnyugtatóbb lesz a város közbiztonsága és az utcákon éj idején való közlekedés sem jár a mostani életveszedelemmel, hanem ipari szempontokból is.

Nem áltatjuk ugyan magunkat, hogy a villamos mű létesítése nyomán Bajából mindjárt gyárvaros lesz, de tagadhatatlan, hogy a kevés, már ma is meglevő ipartelepünk, a drága kézi vagy gőzerő helyett szívesebben alkalmazná az olcsóbb és kezelésében egyszerűbb villamos erőt.

Baja városa bátran példát vehetne a szamos-

menti városoktól és községektől, melyek nemrégiben elhatározták, hogy a legmesszebbmenő anyagi támogatásban részesítik a Szamos-útvárított létesítendő villamos telepet, de avval a kikötéssel, hogy a telepeket is ellássa villanyvilágítással.

Mi azonban még alszunk. És ha igaz is, hogy a sötétben jobban lehet aludni, mégis itt volna az ideje, hogy Baja városa is a modern kultúrárosok sorába próbáljon emelkedni és ennek most, mikor már az új vasút is megnyitott, hatalmas lökést adna a villanymű létesítésére. Itt volna már az ideje, hogy a város vezetősége a város jövő fejlődésének érdekében megtegye a kezdő lépéseket, melyek ki vezetnének a sötétségből a világosságba.

Am addig is, míg a lejárt gázvilágítás mellett kell sínylődnünk, nem helyeselhetjük, hogy azzal annyira fukarkodik a város. Elvégre mi a horroribis adókat nem az uristennek fizetjük, hogy ennek ellenében nekünk holdvilággal szolgáljon, hanem fizetünk adót a városnak, hogy gyujtassa meg azokat a gázlámpákat, melyeket — tessék elhinni — nem cicomának állítottak fel a különböző városrészekben.

Ép ezért szeretnők hinni, hogy a város vezetősége és a szükségessé pénzanyagot szállító törvényhatósági bizottság megszívleli irásunkat és hathatósan fog közreműködni abban, hogy ez a város megkapja végre valahára a kellő világosságot.

Néhány tonna vér.

Caesart, a sötét és kifürkészhetlen arcultat Caesart, most elszántak, bátrak, különböző szívű és elműjű férfiak közzöntik, miközben zabolozó akarattal nyergelik meg a szárnyát. De ez a közzöntés, mely régóta — amilyen idős maga az ember — mint az élet panasza hangzott az ajkakon, most merész, most csupa dac, kitarás és reménység. Ezek az igazi vértanúk.

Ámulattal voltak az emberek mindenha azok iránt a társaik iránt, akik partnélküli és ismeretlen tengerekre keltek törékeny hajóikon. A

— Mennyei kereszt! Hordjátok odább ezeket a kereszteteket... És ilyen sötét van! Gyujtsátok meg a lámpát: olvasni akarok. El akarom olvasni a levelet még egyszer... a leveleit... Gyujtsátok lámpát. Látni akarok. A feleségemet akarom látni. Husz éven keresztül irtunk egymáshoz szerelmes leveleket... És miért haljak meg? Hogy megcsaljon? Engem, aki a nőt ismerem, még őt is? Ön, orvos ur, csak a testüket boncolta, de én boncoltam a lelküket is... Nyissátok ki az ablakot!

— Estére pedig vadat akarok enni. Legyen nyul. Nem. Fogoly! A fogolynak a fejét is föl kell találni és mondjátok meg a szakácsnénak — hol kóborog? — hogy a nyul fejére piros sapkát tegyen. Ugy sokkal izletesebb, sapkával. Hol a sapkám? A köpenyem? Az íróasztalom! Mit mondtam előbb a nyulakról? Félek, hogy félrebeszélek. Na, na. Engem becsapni nem lehet. Én nem vagyok gyerek. Ez több, mint láz.

— Becsületszóra, orvos barátom: ugy-e, én most meghalok. Na, mondja meg. Ki vele. Férfiak vagyunk, ne házdunk. Mert ha az egyik férfi, a másik nő, az egyik biztosan hazudik a kettő közül. De mint? Melyikünk a nő? Mind a kettő férfiak vagyunk. Ön tetembeoncolt, én lélek-mészáros. Igazságot szdjunk. Csak igazságot. Eleget beszéltünk eddig. Éppen eleget...

— Hogy a feleségem nem jön be? Azzal

nem vigasztal. Azért nem jön be mert — fél. Ha szeretne, nem félné, hanem megcsokolná. Hogy azért nem jön be, mert nincs ok az aggodalomra... nevétség. De ez is eldöntjük. Adjon egy tükröt, doktor ur. Tartsa az arcom elé. No. Akarom. Ha nem teszi meg, amire kérem, akkor... No látja. Mit akadékoskodik. Igaza lehet. Meg elég egésséges az arczinsem. Még élhetnek egy darabig, mondjuk, éjfelig, de legfőképp... hajnalig...

Az augusztusi est leszállott. És mire a csillagok mind felragyogtak, a Bikanyaku Ember már makogni sem tudott. Az álla folyvást mélyen fityegte, a fogai még hosszabak lettek, a szemei irtózatosan forogtak horpadt gödrükben; az egyre lassuló hörgés pedig jelezte, hogy a tüdő mindinkább etelik a hajlikos szénsavval, mely utóvégre — talán hajnalra, szép rózsaszín hajnalra — megállítja a szívet és aztán rendbe jön minden, de minden.

Már nem törődtek vele. Az orvos a másik szobába ment aludni és két inas diskurált közömbösen. Az asztalra volt kikészítve — gondosan összehajtvá — egy selyemkendő, hogy kellő pillanatanban felkössék az állat. A haldokló nagyon egyedül marad, nagyon egyedül marad!... mert az emberek irtóznak a haláltól és fölöttük unják a haldoklást. És minden távozó tapasztalhatja, hogy a haldoklás az ő saját külön ügye, rémségesen külön ügye, amelyet ráhagynak, teljesen ráhagynak... — Baptiste — kezdte az egyik inas — a

grófnőtől még sem szép, hogy épp ilyenkor öleikdel és csokolózik.

— Mit értesz te ehhez? — felelte társának a megszólított inas — a szerelem igazi füzere a halál, mondja a költő. És szegény gazdánk költő volt. Én olvastam a regényeit. Dereksan értett az asszonyokhoz.

— Ezer és ezer embert kitanított az asszony körül legyeskedésre. És mégis őt csapták be. Nem mulatságos? Külön katekizmust irt a házassági fufangokról és ime, a grófnő, ugy megcsalja, hogy csak ugy füstöl.

— Csitt! Idénezz. Könyvezik. Miért sir? Talán megértette, amit beszéltünk?

— Ej, dehog. Nincs már eszénél.

Később az inasok is elaludtak. A Bikanyaku Ember szörnyű egyedülvalóságban maradt tehát, És ebből tudta most már bizonyosan, hogy neki már vége. Csak kiáltani bírja,

Réggel jelentették a grófnőnek, hogy immár özvegy. Az ura csendesen kiadta a lelkét. Örökre elaludt.

Valaki tudákosan megjegyezte:

— Kiesett a toll a kezéből.

A grófnő most már bátran, emelt fejjel lépett a szobába.

Az ágy el volt huzva a fal mellől és ott állt a hálószoba közepén. Fehér lepel takarta a halottat. A fej táján kidomborodott a takaró és félelmes szögletben változta a boltozatos homlok emlékeztetét.

H I R E K.

Kombinált utazás Baja-Bátaszék közl.

— A Máv. kijátszása. —

magyar ember, aki nemigen szokhatott hozzá a tengerhez és a mozdulatlan sík földre gyökerezik minden érzése, úgy szokta mondani, hogy — nincs a viznek gerendája. Hát nincs, annyi szent. De ha jól felgondoljuk, a levegőnek még annyi gerendája sincs, mint a tengernek. Ezért aztán a lelemény, az okosság, a tudós kiszámítás mellett nem utolsó sorban esik latba az egyéni bátorság és áldozatkészség rendkívüli foka.

A legnagyobb dolgokról, a mindenkit feszülten érdeklő ügyekről való megbeszélések hangja és stílusa komolykodó szokott lenni; de ha ugyanezekről nem a szó, nem is a betű, hanem a néma gondolat ülmékedik a saját őszinteségében, — itt már az okoskodás sokszor a gyermekségig közvetlen. Nem mondani, hanem gondolni szokták, hogy no, ha vasuti szerencsétlenség történik, az még mindig jobb, mint a hajókatasztrófa. Az ember, ha nem hal szörnyet, kikécmereg a kupaéból. De hát hogy uszik ki az ember. — mondjuk — az Atlanti-Oceán közepéről, ha a lába alól a feneketlen vízbe süllyed a léket kapott hajóórás? Messzi van onnét a part. Sokkal meszebb, mint Malakó Jeruzsálemtől. No de most itt van a levegőben való utazgatás. Egy legvőbbeli katasztrófahoz képest egy kis hajótörés valódi mulatság. Mert, a kis kísért neki, hát legföljebb uszik az ember és uszik, amíg egy arra vetődő bárka, vagy gőzös kihálászta a vízből; a kaland izgalmas, a fürdő egészséges; — hanem, hogy uszik az ember a levegőben, ha szétduzzan alatta a masina? Ha a szárnyak összetörnek, a motor felrobban, — vagy ha a ballon egyet fuj és összetöppördök, lelehado és ellapul, mint a pénzescsok? Ott csakugyan nincs egyéb hátra, mint meghalni. Hát, azért igaz, hogy ha a viznek nincs is gerendája, de van legalább partja. A levegőnek sem gerendája, sem partja.

De éppen ezért a legjobb közlekedési út. Az Isten is arra teremtette a levegőt, hogy ne csak nyeljünk, lélegezzünk, — hanem hogy ut gyánant használjunk. Világos, hogy akár a földnél, akár a víznél egyenesebb utat, akadálytalanabb pályát nyit. Ezért aztán a madár hamarabb elr egy helyről a másikra, mint a gyík, vagy a hal. A teknősbéka nem is említem. B-szélnek egy öreg teknősbéka, amely még Kolombus idejében indult el Gibraltárból és még maig sem jutott el Malakó, szegény. Igaz, hogy ráér. Ad neki az Isten hosszú életet. Az ember élete azonban szármalasan, elkésirőben, sőt kétségbeesésben rövid. Törben kell tehát behoznunk azt a korlátot, mely vágyaink és törekvéseinket oly arasznyi létező alól, hogy szinte kifújni sincs időnk magunkat. És csakugyan, ha jól gondolunk, a teknősi ügyeskedések a lét rövidségéért próbálják kárpótolni az embert. A telefonbeszélgetéssel megtakarított egy órát, sokszor egy egész napot; a gyorsvonattal napokat és heteket. Valahogy így jövőnk rendbe és egyensúlyba önmagunkkal. Ha azután a repülőgépre is oly közönyvenl ülnök fel, a biztonság és a célhozjutás teljes tudatában, kellő kényelemben, mint a villamos vasutra, — hát akkor kevesebb (vagy talán több?) okunk lesz időnk szomorú rövidségén háborogni...

Hogy most biztató sikerek történtek az aviatikában, nekem úgy rémlik, hogy ez a váratlan eredmény elkésirőtt valakit, aki még erre a hatásra nem számított, akinek rendszereit keresztülhúzza az a bator repülés a La Manche-csatorna felett... Ez a valaki most, nagy haragjában, láthatatlan oklével rá-rácsap a büszkén iramló gépmadarakra, melyek tört szárnnyal zuhannak vissza az elhagyott földre, a régi korlátok közé...

Halálbüntetés járt mindenkor a reformokért. E büntetés hol az emberi kéz, naiv eszköz gyánant, hol meg a katasztrófa osztogata. Úgy látszik, javainkat vérrrel kell kikönyörögni.

Azok, akik most vértanúhalált lettek a földre visszazuhanó romokban, — az eredmény megközelítésével kecsgettek... Ha majd elengedő vér folyt, akkor talán megkapja az ember a levegő birtokát. És talán ennek az őszitőns sejtése ténny batorra és csüggedetlenné a küzdőket... Mintha tudnák, hogy a jó csavár, a kitűnő motor, a pontos szerkezet még nem elegendő. Vér is kell egy-néhány tonna...

Pár hete, mióta megindult a baja-bátaszéki vasut, szemmel láthatóan élénk lett a dunai révforgalom a bajai és a tulsópart között. Nap-nap után tömegesen kelnek át kompon a dunántúliak, kik a bajai piacot keresik föl ezen a kényelmetlen, de olcsó alkalmatosságon

Az ilyen utazás első pillanatra talán furcsa ötletnek tűnik föl, valójában pedig a képtelenül drága vasuti forgalom leleményes kijátszását célozza.

A Dunántúli lakosság nagy része úgy tesz, hogy 30 fillérért jegyet vált Bátaszékről a dunaparthoz közelfekvő Felsőpörboly állomásra, elygalogol a kompállomáshoz és onnan 6 fillérért, azaz 3 krajcárért átkel a Dunán. A visszautazás természetesen szintén a vasuti hid megkerülésével, hasonló mód történik. Ilyenformán aztán nem csoda, ha nap-nap után alig pár ember lézeng a bajai folszállásnál, a Bátaszékre induló vonaton.

A Máv. kibírja ugyan majd valahogy ezt az így előálló veszteséget, de mi csak újabb argumentumot merítünk ebből a furcsa utazásból arra, mily nagyfotosságú és sürögösen valóra váltandó érdeke Bajának és Dunántulnak egyaránt, hogy Baja-Bátaszék szomszédos forgalom legyen. Az a körülmény, hogy a Dunántul lakossága még ilyen kényelmetlen és exponált utazás árán is, tömegesen tódul a bajai piacra, kétségtelen bizonyosága az egymásirautaltságunknak, melynek utjait a már kérelmezett szomszédos forgalom gyors kieszközölésével egyengetni a legsürgősebb kötelesség.

— **Újabb vasuti építkezések Bátaszéken.** Bátaszékről jelentik: A baja-bátaszéki vasut megnyitásával a teherutú forgalom a bátaszéki vasuti állomáson előre nem látott nagy arányokat öltött. A dombvár-bajai vonalon közlekedő négy rendszeres teher vonaton kívül minden személyvonatra rákapnak néhány teherkocsit s dacára ennek, az árakat csak úgy képekkel továbbcsillantják, hogy naponként 4-6 küön tehervonatot indítanak. Ehez a nagy forgalomhoz viszonyítva természetesen a régi felvételi épület szűk, sőt előreláthatólag az új, e héten ténny alá került impozáns felvételi épület is, mely talán két hónap múlva lesz használatba vehető, csak pótépitkezéssel fog rendelkezésnek teljesen megfelelni. Az pedig rendszeren bizonyos, hogy a nagyon szűk pályaudvar kibővítésének, valamint a meglévő 8 sínparnak még legalább 6-tal való szaporítása lesz szükséges a legrövidebb idő alatt. A forgalom lebonyolítása érdekében szükséges tendők intézése céljából Vörös Hiador pécsi főtanácselnök az elmúlt héten több napon át Bátaszéken tartózkodott. — Tudósított a hír vétele után fölkereste báró Collas bajai állomásfőnököt, aki a bajai vasuti forgalomra nézve szöszörintt ugyanezeket a panaszokat terjesztette elő. A mostani kevés sínpar és saik pályaudvar mellett a forgalom savartalan lebonyolítását lehetetlennek mondotta. De azért a mi hatóságunk és a pártvezérek, száz sürgető cikknél ellenérő sem lépnek ki ellégé nem ostorozható tétlenségükből.

— **Beteg író.** Budapestről jelentik: Bíró Lajos, kinek föllepte a magyar irodalom legutóbbi szenzációját képezte s akinek új, merészhangú írásai valóságos forradalmat keltekett egy írdársai, mint a közönség körében, — most *tífusban* nagybeteggen fekszik budapesti lakásán.

— **Az október ötödiki kögyűlés műsora.** Október 5-én délután 3 órakor kögyűlést tart a város, Ambrozovics Lajos dr főispán elnökésével. Napirenden a jövő évi költségvetés, a belügyminiszter rendelete a színházépítési tervi megtagadásáról és egy kultuszminiszteri leirat a polgári iskola államosítása dolgában. Sorra kerül továbbá az államvasutak igazgatóságának leirata a baja-bátaszékszékszárd-dombovári menetre vonatkozóan emelt panaszunkra, a baja-bátaszéki szomszédos forgalomnak a kereskedelmi kaszinó részéről való megsürgtetése és a baján való letelepítésre vonatkozó szabályrendelet megalkotása. Hirt hallunk újból a Bárány szálló lebontásáról és még egész sereg kisebb fontosságú kérdésről, melyeknek száma ellégé a negyvenet.

— **Mehet. Eddig is ment, de most már miniszteri jóváhagyással mehet a baja-bátaszéki vonat.** Kossuth Ferenc helyett Saterényi Államtitkár leirt a héten a városhoz, hogy a miniszter megerősíti az ideiglenes forgalmi engedélyt. Arról is szól a leirat, hogy a hidtest fölötti Dunarész szabályozása iránt megkeresés ment a földmivelésügyi kormányhoz. Különbön a baja-bátaszéki vonat útját a miniszter egyáltalán nem találja veszélyesnek és az erre nézve tett bajai különvéleményben kifejezett aggodalmakat alaptalanoknak találta.

— **A bieszkázó város nem szaporítja a rendőrséget.** Szalay Mátyas szabadkai rendőrkapitány a rendőrség létszámának szaporítását kérte a törvényhatóságtól. A csütörtöki kögyűlés a város pénzügyi helyzetéről való hívatkozással és azzal az intellemmel, hogy aki fél, az maradjon otthon, mert éjszaka kijárni nem kell, — napirende tért a nagyfotosságú indítvány fölött. Így kögyűltek a tömegbicskázások hazájában, a szomszédos Szabadkán.

— **Bajai virillisták.** A legűbő adót fizetők névsora most került nyilvánosságra. Eszerint a jövőévi virillisták a következők: Szász Ottó 3693 kor. 48 f., dr. Juray Károly 3129 kor. 24 f., Freund M. Lázár 2899 kor. 90 f., *Schleicher Antal 2819 kor. 76 f., *dr. Fischeff Zsigmond 2513 kor. 93 f., *dr. Nikolaus Béla 1205 kor. 36 f., *Drescher Gyula 2385 kor. 8 f., *Somogyi Agoston 1823 kor. 46 f., *Somogyi Emil 1791 kor. 80 f., Grünhut Miksa 1744 kor. 79 f., Schlesinger Gyula 1665 kor. 20 f., *Wilmann János 1598 kor. 24 f., Vojnits Dániel 1461 kor. 12 f., *dr. Koller Imre 1373 kor. 86 f., *Tury Mátyas 1304 kor. 38 f., Reich Farkas fia cég adójából Reich Gyula 1262 kor. 10 f., Schön Géza 1215 kor., Dely Géza 1238 kor. 84 f., Egi Gábor 1213 kor. 70 f., Zweig Mór 1190 kor. 40 f., *dr. Róna Dezso 1178 kor. 26 f., Pollák Bernát 1169 kor. 40 f., Mihitsch István 1109 kor. 85 f., Fleischmann Manó 1093 kor. 12 f., *Bodrosi Gyula 1088 kor., Joánovics Milán 1054 kor. 55 f., *dr. Fehér János 1010 kor., *dr. Klénanc György 1006 kor. 74 f., Pollák Illés 947 kor., Graaug J. L. 916 kor., Eri János 847 kor. 80 f., Tüske János 839 kor. 46 f., Szász Géza 990 kor. 09 f., *dr. Raisz Sándor 792 kor., *dr. Makray László 785 kor. 56 f., Reiter Jakab 764 kor. 44 f., *Hesszer Gyula 755 kor. 54 f., *dr. Rosenberg S 747 kor., *dr. Bruck Samu 740 kor. 20 f. A *gal jelöltek adója kétszeresen számít.

— **Negyedik postakocsi-járat.** *Marcell* Andor postafőnök ezt az átiratot intézte a Bajai Hirlaphoz: Tisztelettel értesítem, hogy a közönség és a helyi kereskedők világ érdekében többször, kellően megindokolt felterjesztéseim folytán sikerült kivívnom, hogy legalább egy-élőre a téli időny alatt, *október 1-től március 31-ig* az eddigi hához kékesítő három járat helyett négyet engedélyeztet a posta és távirata vezérigazgatóság. Ezen négy kékesítő járat f. évi október 1-én indul meg. Ezzel a meglehetősen költségre ke.űlő intézkedéssel el van érve, hogy legalább a téli idő alatt, mikor úgy a rossz időjárás, mint a nagyobb forgalom nehezíti a szolgálatot, a járatok szaporítása folytán a közönség hamarabb kézhez kaphatja küldeményeit.

— **Uj fölírás az iskolákon.** A tanács csütörtöki ülésén elhatározta, hogy belvárosi, a felső- és alsóvárosi, valamint a volt ágostai és református iskolákra új címfeliratot helyez el, hogy az illető iskolák állami volta kidomborodjék.

— **Menetrendváltósa a baja—zombor—ujvidéki vonalon.** A Zomborból éjjel, 3 óra 10 perckor Ujvidékre induló személyvonat október elsejétől kezdve már éjjel 2 óra 30 perckor indul és Ujvidékre reggel 6 óra 12 perckor érkezik. — Zomborból Baja felé a délutáni vegyesvonat már délutáni 12 óra 30 perckor indul. — Mindössze ennyivel változott az államvasutak bajai érdekű menetrendje, melynek a Dunántul menetrendjével való disharmóniája még mindig változatlanul a régi.

— **Betörés a vasuti pénztárba.** Vakmerő betörés történt csütörtökön este a bajai vasuti állomáson. Este nyolc és tíz óra között behatoltak a vasuti állomás raktár-irodája és ott feltörték az íróasztal fiókját, ahonnan 270 koronát Frank pénztárnok kabátjának a zsebéből pedig 200 koronát loptak el. A betörés megkísérelte a Wertheim székreny fellesztését is, de munkája eredménytelen volt. A csendőrség megindította a nyomozást.

— **Szárjól-szárja** megnyert ismét Gaedicke bankház (Budapest, Kossuth Lajos-utca 11.) közmondásossá vált szerencsése, mely a legutóbbi húzás alkalmával ismét fényesen bevált, amennyiben Gaedicke szerencsegyűjtőjének vevői a 100.000 koronás főnyereményt a 71039 ⁴/₁₀ száma, míg a 9991 ⁸/₁₀ száma a 10.000 koronát nyerték.

TÖRLEY PEZSÓ.

Baja 1999-ben.

Eszmeccsere a baja-bátaszéki hid jelentőségéről.

— Ellesett párbeszédék. —

Jegyezte: Krónikás.

Két ur beszélget egymással a terrazonon:

— Akárik akarimint mond, mégis csak nagy szerencse ránk nézve a bátaszéki hid.

— Ugyan hagyjon békét azzal a vasuti átjáróval. Az nem is hid, hanem vasuti átjáró. Hid alatt értek én egy Lánchidat, egy Margit-hidat, egy Ferenc József-hidat, melyen át-mehetek fiakkereken, konflison, omnibuszon, vilamoson / ahol a megakott társzekerek egész légőja közlekedik napjában, nem pedig egy pár elkésett vonat. Meg aztán az átkelés is nagyon drága mulatság. Harmadosztályon egy korona oda, egy korona vissza. Ha Pestről át akarok menni Budára, csak két krajcárba kerül és mindenesetre látok érte annyit, mint Bátaszéken. Nem látom be, hogy bajai polgár létemre miért örüljek annyira a hidnak. Az indóházat Bátaszék kapja, a gócpont Bátaszék lesz, a forgalom Bátaszéken bonyolódik le. Az elsőrangusítás is sokáig húzódik. Szó volt róla, hogy 1909. vagyis a folyó év őszén már a fumei gyorsvonat fog keresztül-rogni Baján. Én azonban tartok tőle, hogy még 1999. őszén sem robugunk Fiuméba.

— Hogy mi 1999. őszén nem robugunk Fiuméba az több mint bizonyos, mert nem valószínű, hogy még 90 évig fogunk élni. De én nem tekintek oly messzire. En a közel jövőben bekövetkező földremlésről beszéllek.

— Na erre már valóban kíváncsi vagyok.

— Hát figyeljen ide. Talán emlékeznél fog arra, hogy a törvényhatóság nemrég felirt a

kormányhoz, hogy helyezzen Bajára gyalogságot.

— És a kormány — mintha csak előre hallanám, — azt fogja felelni, hogy: Hát még mit nem Adjunk talán egy kis Dreadngatot is ráadásul?

— Most már látom, hogy Ön nem jól emlékszik a felíratra és nem olvasta el az indokolását. Mert ha mi egyszerűen csak gyalogságot kérünk, akkor mi sem természetesebb, hogy nem kapunk! De nekünk is van ám magunkhoz való eszünk, mert kérelmünket pompásan megindokoltuk, ezt mondván: mi a gyalogság nem Baja számára kérjük, hanem az ország számára. A magas kormány okvetlen emlékezni fog azokra a veszedelmekre, melyek a bátaszéki hidat az annexió idején fenyegeték. Ellenségeink azzal rémitettek bennünket, hogy jórlöbbsantják drága hidunkat. Minthogy pedig ilyen veszedly a jövőben is előállhat, a hidat okvetlen őriztetni kell. Adjanak tehát gyalogságot. Ily értelmű kérelmünket a kormány okvetlen teljesíteni fogja. Beláthatja tehát, hogy mind ezt a hid nélkül meg nem tehetük volna.

— Helyes, legyen Önnek is igaza, Kapunk majd egy század bakát. Pünkstum. És ebből, egy néhány századon, fűszeresen, kofán kívül senkinek semmi haszna sem lesz.

— Ugy? Na Őn igazán nem lát tovább az orránál. Ön egy század bakára, Baja jóvendő boldogságára, azt mondja, hogy: pünkstum? Valóban, Ön nagyszerű ember. Mit gondol Uram, mi fog azután a század baka után következni?

— Fogalmam sincs róla.

— Na hát, egy század dada!

— Ugy? Ez nem rossz. Talán ezt is a kormánytól kapjuk. Pláne egy egész század. Mesés. Nem lenn: szíves megmondani, hogy miféle fegyveremhez tartoznak a dadák?

— Szívesen. A dadák a női nemhez tartoznak, nem pedig a fegyveremhez. Pünkstum. Mert ha a fegyveremhez tartoznának akkor nem tudnának szoptatni. Ez világos. És mihely itt lesznek a bakák, megjelennek a dadák is, mint esőre a harmat, miután a katonaság és dajkasság oly fogalmak, melyek karöltve járnak egymással.

— Hm, hm. Igaza lehet. Nálam is szolgált egyszer egy dada, aki mindig karöltve járt a bakáival.

— No lássa. És mit gondol, mi fogja követni a bakákat és dadákat?

— ?

— Hát egy szép kis promenád. A város be fogja látni, hogy a bakáknak és dadáknak szükségük lesz egy kis sétányra. Olyan kis Erzsébet-tér felére, amilyen Budapesten van. Lesz tehát nekünk is egy kis Erzsébet-terecskénk, ahol dédelgetni fogjuk a bakákat, meg a dadákat. A bakák vigyázni fognak a hidra, a dadák vagyáznak a babákra és mi pedig vigyázunk majd a hidra, a bakákra, meg a dadákra. Nos mit szól ehhez?

— Nagyszerű. Sőt a népket és fényes multság lesz. De nem mondaná meg, hogy mi haszna lesz mindebből az intelligenciának?

— Jaj de nehéz fejt ember maga. Gondoljon csak a budapesti Erzsébet-térre.

— Nos?

— Nos hát fel fog lendülni a zene és az irodalom és javulni fognak az erkölcsök.

— Fel fog lendülni a zene?

— No igen, mert a katonák magukkal hozzák a zenekarukat. Kapunk tehát egy pompás katonabandát, amely már azért is kellemesebb mint a cigányzene, mert a katonák nem tányéroznak. Illetve tányéroznak, csak hogy nem porcellán tányérral, hanem cintányérral, ez pedig nem kerül semmibe. A cigány ellenben olyan mint a fogorvos. Előbb húz, aztán meg elibérik tartja a tányért, hogy kőpjük bele az ezüstöt meg a nikkelt.

— Pompás. De mondja csak, mi köze van a promenádnak az irodalomhoz?

— Sok köze van, mert például a budapesti Erzsébet-tér csak egy nyüzögő a sok csiripőz veréből. Ezért mondják Budapesten, ha valaki valamely nyilt titkot mesél, hogy ezt már az Erzsébet téri verebek is csiripelik. Ez a mondás azután szálló igévé, vagyis irodalmi közfelfogott lett. Ha pedig majd nekünk is lesz Erzsébet-terünk, illetve lesznek benne verebek,

akkor a mi helyi irodalmunk is gazdagodni fog ezzel a közfelfogottal.

— Szép, szép, de nem mondaná meg, hogy mennyiben nemesítene meg a bakasétány az erkölcsöket?

— Ugyanoly mértékben mint a pesti sétaterék: nem csak közfelfogott szolgálka nekünk, hanem (szüga) illemhelyekkel is. Olyan illedelemes leszünk, hogy öröm lesz nézni bennünket. Csupa illem, csupa kellem, mint az udvaroncok. Mielőtt illemhelyet foglalnánk, illedelemesen meghajolnánk és mielőtt távoznánk ismét illemtudóan meghajtanánk magunkat és rendbe hoznánk illemünket és küllemünket. Szóval mi lennénk az ország legilledelemesebb polgárai. És mindent végeredménykép a hidunknak fogjuk köszönhetni. Mondja csak ezután valaki, hogy a hidból nem sok haszna van a városnak...

N y i l t t é r . *)

Van szerencsém a n. é. közönség tudomására hozni, miszerint itt Baján, a gróf Zichy Bódog-tér 2. szám alatt levő

gyógyszertárt

dr. Stauróczy Lajos úrtól örök áron megvettem és átvettem. Igyekezni fogok azt a mai kor igényeinek megfelelően berendezni és vezetni.

Baja, 1909. október hó 1-én.

Tisztelettel

gyógygyász László

Budapesten volt gyógyszerártulajdonos.

Igen jó eredménnyel alkalmazzák

**MATTONI FÉLE
GIESSHÜBLER**
Savanyúvíz

A dingo égetése a légutak megbetegedésénél, a garat és hörgők hurutjánál, tüdő- és melbhártya-gyulladásnál.

*) Az e rovatban közölttekért nem vállal felelősséget a szerkesztőség.

IRODALOM.

Felhívás Mikszáth Kálmán tisztelőjéhez. Mikszáth Kálmán ezidén tölti be írói munkásságának negyvenedik esztendőjét.

Irodalmunknak ez az örömtünnepe közelünknek hányattott napjaiban virradt reánk, mikor sokszoros buzdósággal kell állnunk a hitet nemzetünk szellemi erejében. Ennek a szellemi erőnek egyik legkiválóbb példája és legfényesebb képviselője Mikszáth. Költészetének szeretete, megbecsülése, elismerése egyben bizonyosság róla, hogy a magunkéknak is éreztük azt az erőt, amely e gazdag pálya sugallója, hogy mi is részesei vagyunk.

A mi nemzetünk lelkében, képzeletében és érzésében meleg és derűs, igazságvu és szeretetreméltó, hűség és bizatító: ott ragyog költészetében. Trefálva íté, évődve vigasztal, borongva gyönyörködtet, mesélve jóvendől. E költészetnél mi sem tárja föl gazdagabban és elevenebben korunk magyar lelkét; mi sem erősíti jobban idehaza önmagunkban való méltó bizalmunkat; mi sem terjeszt messzebb idegenbe jogunkat a megbecsültetésre.

Köszönjük meg neki; köszönje meg egész nemzetünk. Amint teljes életében azon dolgozott, hogy ez a föld a mi nemzetünké maradjon.

jon: fejezzük ki iránta hálánkat azzal, hogy ennek a földnek azt a kicsiny darabját, melyet az ő eleinek, apáinak verejtéke öntözött, ajándékozzuk vissza neki.

Még pedig akként, hogy az ajándékozó is megajándékozottnak érezze magát. Legjáva munkáinak harminc kötetét (20 kötetben), a költő sajtó szerkesztésében, rendezők sajtó alá: egész regényköltszetünknek egyik legkiválóbb és legbecesebb gyűjteményét. Árát sokkal kisebbre szabtuk a régi kiadásokénál, mindössze 80 koronára (20 díszes kötésben 120 korona). Az előfizetések felől fedezzük a kiállítás költségeit, másik fele pedig a nagy íróknak nemzeti ajándéka jur. Kétezer-ötszáz előfizető biztosíthatja a nemzethez és a költőhöz egyaránt méltó terv megvalósítását.

A magyar műveltséghez és a magyar közérzéshez, a magyar észhez és a magyar szívhez fordulunk. A kiben ereje él, lángja ég; egyesek, intézetek, testületek, hatóságok támogatásának bennünket. Ékesítsünk fel minden magyar könyvtárt, minden magyar könyvtárnak ezzel a díszével: Mikszáth Kálmán munkáinak jubiláris kiadásával.

Nemcsak a legméltóbb koszorút fonjuk így, hanem a nemzetnek legbiztosabban termő magot hintünk.

Budapest, 1909. szeptember havában

A Mikszáth-jubileum bizottsága.

TANÜGY:

A tanítóképző Értesítője.

Kissé elkésve ugyan, de új iskolaév kezdetére mindig könyvtárcsere kerül a bajai áll. tanítóképző-intézet előző évi Értesítője. A szokottnál vékonyabb — ezuttal mindössze 60 oldalra terjedő füzet — most is Scherer Sándor igazgató gondos szerkesztésében látott napvilágot. Az értesítőben a szokásos tanulmányhiánya teszi vékonyabbá, ami viszont a kultuszminiszterium szűkeklésében leli magyazatát, amely újabb nem szán megfelelő összeget az intézeti program költségeire.

Az Értesítő lapjait az iskolaév története vezeti be. Kijut ennek keretében a hála szava Apponyi miniszternek az ingyenes népoktatásért és a bajai elemi iskolák államosításáért.

Az intézet belső életének változása után, a nevelés-oktatás irányelveiről, a tanuló egyéniségének és társadalmi értékének fejlesztéséről szól az iskola krónikája, majd a 39 éve állandóan működő tanítóképző agilis tanárkarának munkásságáról.

Az intézetnél — a vallásfelekezetek papjaival együtt — 24 tanerő működött. Munkájuk dícséretes eredményét a minden tekintetben kedvező statisztika bizonyítja.

A játékonysági rovatból Nádas Sándor ny. képezési tanár 1000 koronás ösztöndíj alapítványa és a tanárkar 5000 koronás segélydíj-alapítványa tűnik ki. Az ifjúságnak a társadalmi életre való előkészítését a Barsai tanár elnökölte alatti önképzőkör szolgálta.

Segédszerkesztő: Spitzer Zoltán.

Köhögés, rákedtség és hurut ellen nincs jobb a

Réthy-féle pemetefűcukorkánál.

Vásárlásnál azonban vigyázzunk és határozottan RÉTHY-félet kérjünk, mivel sok haszontalan utánzata van.

1 doboz 60 fillér.

Csak RÉTHY-félet fogadjunk el.

Kapható Baján: Bauer Adolf, Gyarmati Emil, dr. Makray László, Gyöngyösy László gyógytáiraiban.

Nyomdász

és
Könyvkötő
tanulók
felvételnek

Kollár J. nyomdájában.

Hirdetmény.

A volt özv. Spitzer Simonné és Tsaféle téglagyár ismét üzembe van, az összes

tégla, cserép
és
cementárak

leszállított árak mellett eladatnak.

Egy alig használt

borfejtőgép eladó
Manhold Jenőnél.

Jó épület lakatosok
állandó munkát kapnak
Romeisz-gyárban Pécs.

„KRONOS”

a legújabb és legjobb eddig létező
petroleum izzófény-égő.

Fényereje kb. 80—90 gyergyafény,
vagy hatszorta erősebb, mint a 15" lámpáé
Petroleum fogyasztás óránként 2 fillér.

Nincsen robbanási veszély.
Nincsen különös szabályozás.
Nincsen vörös, hanem fehér fény.
Nincsen szag.
Nincsen korom.

Minden petroleummal ég.
Azonnal világosságot ad.
Minden 15" lámpához illik.
Egyszerűen kezelendő.

Ára: 1 égő teljesen felszerelve 10 K.

Egyedüli elárusítás Baja és környéke részére

Schnetzer Ernő

üveg- és porcellánkereskedőnél B A J A.

729. szám.

Pályázati hirdetés.

A nagyméltóságú vallás- és közoktatásügyi m. kir. miniszter urnak 1907. évi 40036. sz. a. kelt rendelete a bajai m. kir. állami tanítóképző intézetben és az ezzel kapcsolatos intézményekben a jövő 1910. évi folyamán, azaz 1910. évi január hó 1-től 1910. évi december 31-ig terjedőleg, a belnoki tisztviselő, 150 tanítónővendék és a cselédség köztartása részére szükséges élelmiszeri cikkek és fűtőanyagok szállására ezen pályázatot hirdet az intézet igazgatósága.

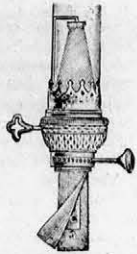
Az ajánlatok a következő felsorolt cikkek mindegyikére külön-külön teendők meg:

1. A tej. Naponta szállítandó átlag 60 liter. — Bánatpénz 150 K.
2. Marha-, borjúhús. Naponkénti szükséglet mintegy 70 kg. — Bánatpénz 500 K.
3. Disznóhús és disznózsír. Havonkénti szükséglet 500—600 kg, az utóbbiból 200—300 kg. — Bánatpénz 500 K.
4. Kenyér és sütemény. Naponkénti szükséglet mintegy 70 kg. kenyér és 170 db. sütemény á 8 dgr. — Bánatpénz 250 K.
5. Liszt. 0, 1, 2 és 3 számú. Havonként mintegy 500—600 kg. — Bánatpénz 100 K.
6. Fűszerárak és világító anyagok. (Só, cukor, kávé, borsó, lencse, rizs, mák, gyertya, petroleum stb.) Havonként 200—300 K értékben. — Bánatpénz 100 K.
7. Tüzelőfa. Evi szükséglet mintegy 150 m³ szurkosnyárfára, 150 m³ szil-hasábra, friss vágású, száraz, nem iszapos minőségben, az intézet udvarában beölelve. — Bánatpénz 200 K.
8. Koks. Mintegy 500 q. Bánatpénz 100 K.

Az összes felsorolt cikkek mindenkor legjobb minőségben és a megrendeléshez képest kifogástalanul teljes mértékben szállítandók.

Az ajánlatételre esetlegesen szükséges részletesebb leírás, a különleges szállítási feltételekre vonatkozó tájékoztatás ezen hirdetés alább kiűzött határidejéig naponta a délelőtti hivatalos órákban az intézet igazgatóságánál nyerhető.

Az ajánlatok lepecsételve „Ajánlat az állami tanítóképző intézetben szükséges . . . szállítási árral” felírással legkésőbb f. évi október hó 8-án délután 12 óráig az állami tanítóképző-intézet igazgatóságánál benyújtandók. A beérkezett ajánlatok bizottságilag bontatlan felől a nyitvánoossággal, hogy a felbontásnál az ajánlattevők jelen lehetnek. A felbontás idejéről valamennyi ajánlattevő külön értesítetik. Az áruszállítási szerződéseket a m. kir. államkincstár nevében az intézet igazgatója köti meg.

Védjegy: „Horgony”

A Liniment. Capsici comp., a Horgony-Pain-Expeller

pótléka

egy régióknak bizonyult háziszor, mely már sok óvóta legjobb bedörzsölésnek bizonyult küszvényénel, oszónál és meghűléseknél.

Figyelemztetés. Silány hamisítványok miatt bevigyáztatók óvatossá legyünk és csak olyan eredeti üveget fogadjunk el, mely a „Horgony” védjegygyel és a Richter cégjegyzéssel ellátott dobozba van csomagolva. Ára üvegekben K—80, K 1.40 és K 2.— és ügyszólván minden gyógyszerártárban kapható. — Főraktár: Török József gyógyszerésznél. Budapest.

Dz Richter gyógyzértára az „Arany oroszlánhoz”,
Prágában, Elisabethstrasse 5. neu.

